

הולנוע

סרטים

סוף שבוע בינלאומי

הקולנוע ברימינו הפך לעולם של מיס-תורין. הנה במאי גאון-תורין, מייקל (צייד הצבאים) צימונו, המוריד מן המסכים כמו ידיו את הסרט האחרון שעשה במי-חיר של כמעט 40 מיליון דולר, ומודיע בהכנעה: "אני צריך לעבוד עליו - איני יודע מה קרה לי." ולעומת זאת שלושה צעירים, דייוויד וג'רי צוקר וג'ים אברהמס, שלא מצליחים לשכנע חברה מכובדת כלשהי שיש בידם להיט, עושים במעט כסף סרט שובר-קופות בשם טיסה נעימה. וכל הוותיקים מכרסמים צפרניים ומכים על חטא.

איש אינו מוכן להמר עוד על טעם הקהל ולחתנבא מה עשוי להוציא את הצופה המפונק מנעלי-הבית שלו. אולי זו הסיבה שמפיק יהודי אמריקאי בשם ליאו פוקס החליט להמר על כל הסעמים, על כל הסיגנונות וכמעט בכל היבשות בסרט החדש מאהבי יום ראשון. לשם כך בחר

לין רדגרייב, רוג'ר מור ופריסיקה בארנס בסופר מס' 1 ("מאהבי יום ראשון") בין הדיילת לגברת

קתדין קווינדין ריצה אירוסית

פריסיקה בארנס אכילה אירוסית

קתדין קווינדין וג'ין ויילדר בסופר מס' 3 בין שפיות לשיגעון

אוגו טוניאצי מופתע ע"י שכנה בסופר מס' 4 שכנה אירוסית

והכרונות ובדיחות וחלומות. ושוב, השאלה היא איזה סיגנון יענה על טעמם של רבים ככל האפשר. אין ספק שמבחינה זאת ארבעת הסיפורים השונים של מאהבי יום ראשון כשרים בהחלט: הם רומני טיים מאוד אך יש בהם גם טיפ-טיפה של מרידות. לפעמים הם סרקאסטיים, אבל לא פוגעים. קצת זנותיים אבל לא פור-גורפיים.

כך, למשל, הסיפור הראשון מחליף את חווית הזיהוי של 007, הסוכן-המורשה להרוג של השחקן רוג'ר מור, בכובע נהגים של בעל-טירה. כשהאדון נוסע לסוף שבוע נקלע הנהג לאורגיה של מין, קצת מעל לכוחותיו, יחד עם דיילת (פריסילה בארנס) ועם לידי (לין רדגרייב).

בתבנית ישנה: סרט אפיודות. כל אחת מהן הפקיד בידי במאי אחר. לכל במאי עירי-בירה שלו: בראין (מלך עכברוש) פורבס מביים את הפרק האנגלי בלונדון: אדוארד (כלוב העליזים) מולינארו מרי-שיב את סיפורו בפאריס: ג'ין (המאהב הגדול בעולם) ויילדר אחראי על התרומה האמריקאית ודינו (בושם נשים) ריזי מולך על רומא.

ארגיזה של מין. כדי לאחד את כל הבריות הנ"ל, המספקות אתרי-צילומים מגוונים ביותר, צריך גם סיפור. ומה הנושא המעניין כימעס את כולם, נשור אים ורווקים. צעירים ווקנים. אם לא אהבות של סוף-שבוע? זהו נושא שדי לגעת בו ומיד צצים אלף אלפי סיפורים